

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 17-11-50380 מדינת ישראל נ' קידר ואח'

1

לפני כבוד השופט שרים זמיר
ה המבקשת גלובס פבלישר עיתונות (1983) בעמ'

נגד

- המשיבים**
1. מדינת ישראל
 2. טלי קידר
 3. רונן משה

2

החלטה

3

בפני בקשה המבקשת לבטל צו איסור פרסום מיום 27.11.17 שהוטל על העובדה כי עד התביעה 18 בת"פ 17-11-50380 הינו עד מדינה (להלן: "עד המדינה" ר'או "ל"), ולהתיר לפרסם את שמו של עד המדינה ואת פרטי ההתקשרות עמו במסגרת הסכם עד המדינה.

4

כתב האישום נשוא הדין שבפני מהוות חלק מפרשה שנודעה בשם "פרשת 242", במסגרת הוגש מספר כתבי אישום נגד מעורבים רבים, בהם השר לשעבר סטס מס' ניקוב, חברת הכנסת וסגנית שר הפנים לשעבר גב' פאינה קירשנבאום ועובד ציבור נספחים, וזאת בגין ביצוע עבירות שוחד, מרמה והפרת אמונים, הלבנת הון, קשר רפואי לביצוע פשע ועבירות נוספת.

5

במסגרת הפרשה גויסו מספר עד מדינה, אשר בעניינים של שלושה מהם – נלי דינוביツקי, אגורה ריז ו- ל', בקשה המשיבה 1, ביום 26.11.17, להאריך את צו איסור פרסום פרטייהם עד לתום ההליכים המשפטיים בכתב האישום, בהם הינם עד תביעה.

ביום 27.11.17 נערך בית המשפט המחוזי (כב' השופט שגיא) לבקשת המשיבה 1, והאריך את צו איסור הפרסום בעניינים של שלושת עד מדינה עד לתום ההליכים, תוך שקבע כי "ככל שהגהה השגות ביחס לבקשת, עליה להודיע על כך לבית המשפט ואורה על קיום דיון במעמד הצדדים".

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 17-11-50380 מדינת ישראל נ' קידר ואח'

1 ביום 16.4.18 קבע בית המשפט המחוזי (כב' השופט לוי) כי אין עוד הצדקה להורת צו איסור פרסום
 2 על כנו, ככל שהוא מתייחס לעדת המדינה נלי דינוביcki, והורה על ביטול צו איסור פרסום אשר ניתן
 3 בעניינה בת"פ 17-08-16512.
 4 אשר לאיגור רוי, צו איסור פרסום בעניינו בוטל לאחר שסיים למסור את עדותו בבית המשפט
 5 במסגרת ת"פ 17-08-16512.

6 צו איסור פרסום, נותר איפוא על כנו, ככל שהוא נוגע לעניינו של לי בלבד.
 7 בהתאם, הבקשה שפנוי הינה בעניינו של לי, בנסיבות מותבך כאמור בית המשפט להתריך פרסום
 8 את העובדה כי לי הינו עד מדינה, פרסום את שמו ופרטיו זהותו וכן את פרטי ההתקשרות עמו במסגרת
 9 הסכם עד מדינה.
 10

הבקשה

11 לטענת המבוקשת, מדובר במקרה יהודי שבו לראשונה נחתם הסכם עד מדינה עם עבריין שהינו עובד
 12 ציבור, המעניין לו חסינות מלאה, בתמורה להפלת אדם פרט – המשיב 3, אשר על פי הנטען היחיד,
 13 בין היתר, גם אותו.
 14 טוען כי פרטי הפרשה פורסמו כבר בשנת 2015, לרבות העובדה כי עדותו של לי הובילה למעצרו של
 15 המשיב 3. בחודש נובמבר 2017 פורסמה בהרחבה בכל כלי התקשורות הודעת משרד המשפטים בדבר
 16 הגשת כתב האישום כנגד המשיבים 2 ו-3, וחובה כי האישומים משתמשים על עדותו של לי, תוך
 17 שימוש המלא פורסם בראש גלי.
 18 עד נטען כי כתב האישום שהוגש כנגד המשיבים 2 ו-3 אינו חסוי, מצוין בו בפירוש שמו המלא של לי
 19 וחלקו באירועים נשוא כתב האישום והוא אף נמנה בשם המלא והופיע על רשימות עדי הtribuna
 20 בתיק (עמ' 18). העובדה היחידה שחשוי הינה העובדה כי נחתם עמו הסכם עד מדינה.
 21 לשיטת המבוקשת, העובדה כי לי הינו עד מדינה, עולה ממילא מכולל הנתונים הכלולים בכתב האישום
 22 ובhem העובדה כי לי עד מטעם הtribuna, העובדה כי קיבל לאורה שוחד, והכל לצד העובדה כי לא
 23 הוגש כנגד כתב אישום. ובמילים אחרות, העובדה כי לי הינו עד תביעה בתיק בו מיזחסט לו מעורבות
 24 אקטיבית בעבירות, לצד העובדה כי לא הוגש גם כנגד כתב אישום, מלבדה מtopic על מעמדו.
 25 ב"כ המבוקשת הפנתה למספר פרסומים בכל התקשורות השונות בנוגע לפרסה ולהגשת כתבי האישום,
 26 תוך שהזגירה כי חלקו של לי באירועים נשוא כתב האישום בוטט בפרסומים אלה.
 27
 28
 29
 30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 17-11-50380 מדינת ישראל נ' קידר ואח'

ב"כ המבקשת הפניה בנוסח לעובדה כי כבר בחודש נובמבר 2016 פורסמו על ידי כלי תקשורת שונים כתבות לפיהן עד המדינה שהheid במשטרה נגד סטס מסז'ניקוב, רכש עבורי סמים לפחות באربعה הזרדמנויות שונות במקומות שונים בעולם. זו אף זו, בחודש נובמבר 2017, עת היה עיסוק נרחב בפרשנה בתקשורת, עם הגשת כתבי האישום, פורסמה כתבה שבה נכתב שמו המלא של לי צוון כי הוא זה שרכש סמים עבור השר מסז'ניקוב.

לשיטות המבקשת, בנסיבות הללו ברורה לכל העובדה כי לי הינו עד מדינה, כן ברורה זהותו של עד המדינה, שמו פורסם זה מכבר בכל התקשורות השונות, זהותו כמו גם חלקו באירועים נחשף, ומוכח אין עוד מקום להוותיר את צו איסור הפרסום בעניינו על כנו.

ב"כ המבקשת הדגישה כי המבחן המשפטי לביטול צו איסור הפרסום הינו האם מותקימות פגיעה חמורה בפרטיות האדם שלא בקשר הפרסום. בהקשר זה טענה כי העובדה כי שמו המלא של לי פורסם בכל כלי תקשורת כדי שרכש סמים והשתמש בסמים ביחיד עם השר מסז'ניקוב חמורה לאין שיעור מהפגיעה הצפוייה בפרטיו עת ייוזע כי נחתם עמו הסכם עד מדינה גם בתיק דן.

תגובת המשיבים

ב"כ המשיבה 1 התנגדה לביטול צו איסור הפרסום על פרטיו של עד המדינה מטעמים של הגנה על ביטחונו של בעל דין והפגיעה החמורה בפרטיו. לדבריה, השרת הצו כתוב תוביל לפגיעה חמורה בפרטיו של העד, ל"היסטערות" חסרת מעכורות של אמצעי התקשרות עליו ולשבוש אורות חייו, מה שעלול להשפיע על אופיו עדותו ואף להרטיע אותו מלמסור עדות חופשית או מהheid בכלל. עד העלטה חשש כי פורסום זהותו עד מדינה יכול ויביא לניסיונות של שיבוש הלि�כי משפט.

ב"כ המשיבה 1 הפניה בנוסח לנסיבותיו האישיות של עד המדינה, ובכלל זה למצבו הבריאותי והנפשי והדגישה את העובדה כי בזמן החקירה ביצעה העד ניסיון אובדי, אשר לא היה הראשון בחיו.

ב"כ המשיבה 1 הביעה חשש לשלוומו של עד המדינה, אשר שווה בעת הנוכחות בלונדון, וטענה כי קיים חשש כי בעטיו של הפרסום הוא עלול לבצע ניסיון אובדי נוסף נסף שימנע מבעדו להגיע ארץה ולמסור את עדותו.

במהלך הדיון שהתקיימים בפניי ביום 17.6.18 נשאלה ב"כ המשיבה 1 האם יש בידה אסמכתאות רפואיות לתמיכה בטענותיה לגבי מצבו הבריאותי/נפשי של העד, והשיבה כי נכון למועד הדיון אין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 17-11-50380 מדינת ישראל נ' קידר ואח'

1 בידיה כל אסמכתא שהיא ועתה ליתן לה שהות על מנת שתוגש חוות דעת רפואי בעניינו של עד
 2 המדינה, וזאת ברקע לטענות שנשמעו בנוגע למצבו הנפשי ולניסיונו האובדי שבייצע בתקופת החקירה.
 3

4 ב"כ המשיבה 1 הדגישה כי לטעמה יש בפרסום זהותו של העד המדינה או כל פרט מזוהה שלו כדי לפגוע
 5 משמעותית בו ובהליך המשפטי, שכן יהא בכך כדי לעורר דיון ציבורי שלא אפשר לעד להעיד בסביבה
 6 שקטה ואף גורם להרטעתו של העד מלמסור עדותו בבית המשפט. כמו גם טענה כי יש בכך כדי
 7 להרתיע עדדים אחרים מlestף פולוה עם המשטרה בפרשיות אחרות.
 8 לשיטת המדינה, יש לאפשר לעד המדינה להעיד בסביבה שקטה ונוטלת "רישום" ופחדים אשר עלולים
 9 להתעורר מעצם קיומו של דיון ציבורי בשאלת החתימה על הסכם עד מדינה עמו. לדבריה, לאחר
 10 שימוש עד הפודתו בפני בית המשפט יתכן שנקודת האיזון תשתנה לטובת האינטרס
 11 הציבורי שבספרוסם ובהתאם תשנה עמדתה.
 12

13 אשר לעובדה כי שמו של עד המדינה מופיע ברישום עדי התביעה וחלקו בכתב האישום גלו לעיני כל,
 14 השיבה ב"כ המשיבה 1 כי יש הבדל מהותי בין עד "מטעם המדינה" ל"עד מדינה" על כל המשמעות
 15 הנלוות לכך. לשיטתה, בהינתן מכלול הניסיבות אין כל דחיפות בעת הנוכחות לפרסם את דבר הינו
 16 של לעד מדינה בתיק וממילא האינטנס חציבורו לא ייגע אם ההכרעה בסוגיה זו תהיה לאחר
 17 מסירת עדותו. ב"כ המדינה סבורה כי עצם העיסוק הציבורי בעד המדינה בעינוי הנוכחי, בסמוך למתן
 18 עדותו בבית המשפט, נדמה כניסיונו לモוטט אותו ולסכל את עדותו.
 19

20 ב"כ המשיבה 2 הצטירה לביטול צו אישור הפרסום.
 21 בטיעוניה הפענה לעובדה כי בתיק דין קיימים עד מדינה נוספים, אשר שמו גלו לעיני כל ומדוברם לא נתבקש
 22 חיסיון על שמו ואו על העובדה כי הוא משמש עד מדינה בתיק, לדבריה, גם בתיקים דומים בעלי
 23 חשיפה תקשורתית גבוהה מפורטים כדי שבשגרה שמויותיהם של עד מדינה, וממילא הרצון שלא
 24 להרתיע עד מדינה פוטנציאליים מlestף פולוה עם המשטרה אינו מהו עילה לחסות את שמו של
 25 עד מדינה.
 26

27 ב"כ המשיבה 2 הדגישה את העובדה כי העוסק עד המדינה נזכר עם לי כחדוש לאחר ניסיון החתכנות
 28 שביצע. לדבריה, המשיבה 1 הייתה מודעת לכך עת כתבה עמו הסכם עד מדינה ובשם של לא סבורה
 29 כי העובדה שניסה להתאבד הופכת אותו למי שאינו שיר למסור עדות מפלילה נגד אחרים. עוד
 30 הדגישה כי בהסכם עד מדינה שוחתם עם לי לא עוגן כל תנאי בדבר אי פרסום שמו או פרטים מזוהים
 31 אודוטוי, או אי פרסום העובדה כי נחתם עמו הסכם עד מדינה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 17-11-50380 מדינת ישראל נ' קידר ואח'

ב"כ המשיבת 2 טענה כי יש צורך לקיים דיון ציבורי בשאלת זהותו של עד המדינה וטיב ההסכם שמכר עמו לאור העובדה כי ביקורת ציבורית מוחוה חלק בלתי נפרד מהליך הפלילי.

ב"כ המשיב 3 הצטרפה אף היא לבקשת לביטול צו איסור הפרסום בעניינו של עד המדינה בטיעוניה הפנתה להחלטת כביה השופט לוי מיום 16.4.18, אשר הסיר את צו איסור הפרסום בעניינה של נלי דינובייצקי במחלוקת מסירת עדותה בבית המשפט. בהקשר זה טענה כי ככל נלי היו אמורים קונגראטיים וחוף זאת הוסר צו איסור הפרסום בעניינה. בעניינו של ליל, לעומת זאת, לא היה כל איום קונגראטיז' ושמו שורבב לבקשת עסקה עיקרה בעניינה של נלי והאימומים שהופנו כלפיו.

אשר לניסיון חואובדי שביעע לכאהר עד המדינה, טענה ב"כ המשיב 3 כי בחומר החקירה אין כל איינדיקציה ואו חוות דעת רפואיים לגבי ניסיון שכזה, כמו גם אין כל איינדיקציה כי מצבו הנפשי בעת זו "шибיר". נחפוך הוא, לטענתה עד המדינה חי ביום "חיים עליזים" בלונדון לאחר שעזב את ישראל בחסותו המדינית, מרכז חייו בלונדון והוא מפרנס את פועלו וקורותיו לעניין כל ברשות החברתיות. לטענתה, אין עסקין بعد מאויים וחושש אותו מעלתה המשיבה 1 בעניינו איינו מבוסס ונטען בעלמא. לטענת ב"כ המשיב 3, ניסיון המדינה להיתלות במצבו הנפשי של העד כבסיס להורת צו איסור הפרסום על שמו, אינו ראוי בנסיבות בוחן בידי המדינה היו איינדיקציות לכך שניתנו שתי חוות דעת פסיכיאטריות פרטיות בעניינו, האחת שנייתה שלושה ימים לפני הניסיון האובדי והשנייה שנייתה מספר ימים לאחר מכן. לטענת ב"כ המשיב 3, מוחומר הראות עלה כי בא כוחו של עד המדינה עדכן את המשטרת בדבר קיומו של חוות הדעת, אלא שהיחידה החוקרת לא טרחה לקבל לידיה חוות דעת אלו, והמידע שהובא בפנייה בעל פה, בעניין זה, לא מנע ממנה מלחחותו עמו על הסכם עד מדינית. עוד טענה כי לאורך כל הזמן שעבד מאז, וחוף אותו ניסיון התאבדות, לא טרחה המשיבה 1 לבקש ו/או לקבל חוות דעת פסיכיאטרית בוג�ו עד המדינה, עד אשר באה לעולם בקשה הנוכחית של המבוקשת לבטל את צו איסור הפרסום בעניינו.

ב"כ המשיב 3 הדגישה כי הכלל הוא פרסום בעודו שחחרג לכל הוא איסור פרסום. לדבירה, לא די בעובדה כי העד ניסה להתאבד טרם שנחתם עמו ההסכם, על מנת שיינטן בעניינו צו איסור פרסום, ויש להביא ראיות לכך כי הפרסום ימנע מהעד למסור עדות חופשית או להעיד בכלל.

ב"כ המשיב 3 הדגישה כי במקרה דנן עד המדינה הינו עובד ציבור אשר קיבל מעמד של עד מדינה בתיק של שחיתות שלטונית נגד אדם פרטי, וגם בעובדה זו יש להטוט את הcpf לטובת האינטרס הציבורי שבספרוסם ולזכות הציבור לדעת.

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 17-11-50380 מדינת ישראל נ' קידר ואח'

דין והכרעה

2

3 רראשית ולמען הסר ספק, אצין כי ל' אין עונה על ההגדה של "עד מוגן" ואו"ע עד מאויים" כהגדרתם
4 בחוק הגדנה על עדים, וחוק זה אינו חל בעניין.

6 המשגרת הנורמטטיבית הרלוונטית איפוא לסוגיה שבמחלקות מצויה בסעיף 3 בחוק יסוד : השפיטה,
7 הקובע כי "בית משפט ידוע בפומבי, זולת אם נקבע אחרת בחוק או אם בית המשפט הוועה אחרת לפי
8 חוק".

בנוספ', סעיף 68(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד- 1984 (להלן: "חוק בתי המשפט")
קובע אף הוא כי "בית המשפט יזון בפומבי".

כפועל יוצא מכך, ברבות השנים השתרשה בפסיכיקה "זכות הציבור לדעת". וכך נקבע על ידי צבי
13 השופטת (בדימוס) ע' ארבל בעניין זה בבש"פ 2484/05 פרי' ג' מד':
14

15 "אין חולקין שפומביות הדיוון המשפטי, במובנה הרחב הכלול הן את קioms הדיוון המשפטי
16 באופן הפתוח לציבור הרחב והן במובן פרטום זהות בעלי הדיוון, מהוות סימנו היכר לשיטה
17 משפטית בחברה דמוקרטית, שיטת משפט המזינה את כל הציבור להיחשף לפועלותיה,
18 ללמידה אוטונם, לבקרון ולהערכן. פומביות הדיוון חינונית היא. בכך יכול כל אזרח להיחשף להליך
19 המשפטי, בין אם עניינו בהליך הנזאי ובין אם התעניינו בוועת מכל טעם אחר. זכותו
20 הבסיסית של כל אזרח לדעת, ללמידה ולחקורי את המתרחש בתוך אולם בית המשפט,
21 בטתקילין בודניים על החטא ועונשו כמוגם את זהות השופט היושב בדיון, זאת זהות בעלי הדין
22 וזאת טيبة של ההכרעה השיפוטית". (כמו כן ראה [בש"פ 5153/04 פלוני נ' ידיעות אחרונות](#)
23 בע"מ; [ע"א 4963/07 ידיעות אחרונות בע"מ נ' פלוני; ע"א 4244/12 הוצאה עיתון הארץ בע"מ נ' ברכה\).](#)

לאור המשקל הרב שנותן לעקרון פומביות הדיוון נקבע כי את החיריגים לכלל הפומביות יש לפרש על דרך היצוצים. עם זאת, ייתכנו מצבים בהם עקרון הפומביות וזכות הציבור לדעת ייסוגו מפני זכות, אינטרס או ערך אחר, חשובים לא פחות.

30 אחד החרים לככל פומביות הדיון קבוע בסעיף 56(ד) לחוק בתיה המשפט, הקובל על דלקמו:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 17-11-50380 מדינת ישראל נ' קידר ואח'

1 "בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיויני בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך
 2 בכך לשם הגנה על ביטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הזכר בדיון או לשם מניעת
 3 פגיעה חמורה בפרטיות של אחד מהם".

4
 5 בהקשר זה נבחנה בפסקה השאלה האם הביטוי "פרסום בקשר לדיויני בית המשפט" טומן בחובו גם
 6 אייסור פרסום פרטי זיהוי של עד.
 7 בע"פ 2137/14 הוצאה עיתון הארץ בע"מ נ' מ"ד, קבע כי השופט שם כי "סמכותו של בית המשפט
 8 לאסור כל פרסום בקשר לדיויני בית המשפט, ובכלל זה גם פרסום שמו זה והותו של בעל דין, מעוגנת
 9 בסעיף 70(ד) לחוק בתיה המשפט".

10
 11 כך גם נקבע בת"פ (מחוזי ת"א) 12-01-10291 בעניין מ"ד נ' צ'רנו :
 12 "לי נראה שפרסום פרטי זיהוי, לרבות תמונתו, של עד מצוי בגדרו של פרסום בקשר לדיויני
 13 בית המשפט' גם לפני שהמשפט נפתח. שהרי פרסום בקשר לדיויני בית המשפט, כאמור;
 14 פרסום של דיויני בית המשפט, לא נאמר. זה ועוד זה אם יוגבל אייסור פרסום שמו של עד
 15 במשפט ורק לדיויני בית המשפט אז תסוכל ההגנה על ביטחונו או על פרטיותו של העד ולצו
 16 אייסור פרסום של דיויני בית המשפט לא יהיה ערך מעשי. עד מדינת הוא בודאי שע"ר
 17 ובית המשפט רשאי לאסור פרסום מזהה שלו אם הדבר נחוץ להגנה על ביטחונו או
 18 כדי למנוע פגיעה חמורה בפרטיותו. ו Dick, החוק אינו מגביל את בית המשפט רק למניעת
 19 פרסום פרטיים מתחז או מתאנן העדות שיש בהם כדי לפגוע בפרטיות, אלא מותרת ממנו
 20 מניעת פגיעה בפרטיות מלבד העדות" (ההדגשות שלי – ש.ז.).

21
 22 מכאן כי פרסום בעניינו של לי במקרה דין עולה כדי "פרסום בקשר לדיויני בית המשפט" כאמור
 23 בסעיף 70(ד) לחוק בתיה המשפט.

מו הכלל אל הפרט

25
 26
 27 מאחר שפרסום שמו של עד המדינה עולה כדי פרסום "בקשר לדיויני בית המשפט" כאמור בסעיף 70(ד)
 28 לחוק בתיה המשפט, יש לבחון האם במקרה דין מותקיות אחת מהעלות לאיסור פרסום הקבועות
 29 בחוק, קרי הגנה על ביטחונו של עד או מניעת פגיעה חמורה בפרטיותו.
 30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 17-11-50380 מדינת ישראל נ' קידר ואח'

ראשות, אצין כי במרקחה דן המשיבים 2 ו-3 מסכימים לפרסום המבוקש, בעוד המדינה – היא המשיבה 1, מתנגדת לביטול אישור הפרסום בעניינו של עד המדינה וטענת כי אישור הפרסום נדרש לשם הגנה על בטחונו של העד ומונעת פגעה חמורה בפרטיו. בעניין זה, מדגישה המשיבה 1 את העובדה כי מדובר במקרה שיביעו זיה מכבר ניסיון אובייני בזמן החקירה. לשיטת המשיבה 1, בשים לב למצבו הנפשי והבריאותי של עד המדינה, לרבות העובדה כי בעברו מספר ניסיונות אובייניים, קיים חשש לשלומו, מעצם פרסום העובדה כי נחותם עמו הסכם עד מדינה, ועלול חשש כי דיוון ציבורי בעניין יכול לגרום לו חיללה לבצע ניסיון אובייני נוסף.

הפסיקה קבעה כי המשוגגנה על ביטחונו "בודאי אינו כולל הגנה מפני עיתונות שiodעת להיות מאוד תוקפנית, עיינת, מציננת" (ע"א 93/1855 היוז המשפטי לממשלה נ' מרים), אלא ההונאה היא לפגעה של אדם אחר בבעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון, או חמור מכך – כאשר קיים חשש ממשי לחוי אדם כתוצאה מהתרת הפרסום (לענין זה ראה בש"פ 12/197 חד' נ' מד' ; עניין ברכה). לא יכול להיות חולק כי מצב נפשי מורכב הכולל בין היתר עבר אובייני של עד מקיים חשש ממשי שהוא בסיבות מסוימות התרת הפרסום בעניינו תביא לפגיעה בביטחון, בדרך של פגעה עצמית.

אלא שההגענו כדי יישום אמות המדינה הנזכרות בנוגע לאפשרות התרת פרסום פרטימ אודות עד המדינה, לא שוכנעתי כי במרקחה דן התרת הפרסום בעניינו של ל' תביא לפגיעה בביטחון.

אקדים ואומר כי טענות המשיבה 1 בכל הנוגע לנسبותיו האישיות של עד המדינה ולניסיונות האובייניים אשר ביצע לכארה, לרבות ניסיון החטאבדות במהלך החקירה, כפי שהובאו בכתב ובבעלפה בדיון שהתקיים בפניו ביום 18.6.17, נתנו בעלמא מבלי שהזragה כל אסמכתא התומכת בטענות אלו, ובבלתי שהזrag מסמך רפואי כלשהו ו/או חוות דעת רפואי או פסיקיארית לתמיינה בהן. הטענות בדבר מצבו הנפשי של העד, והניסיונות האובייניים שביבע טרם החתימה עמו על הסכם עד המדינה, הובאו לידיות המדינה באמצעות בא כוחו של עד המדינה. דא עקא כי רק משଘישה המבוקשת את הבקשה דן להסרת צו אישור הפרסום והתקאים דיוון לגופה של בקשה, עטרה ב'כ המשיבה 1 כי תינגן לה השגות לקבל לידיה אסמכתאות רפואיות הנוגעות לניסיון האובייני שביבע לכארה עד המדינה ו/או למצבו הנפשי העדכני ולהעבירן לעיון בית המשפט, ואף ניתנה החלטה המאפשרת זאת בהתאם.

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ-17-50380 מדינת ישראל נ' קידר ואח'

ב) בום 4.7.18 הוגש לתיק בית המשפט, עיי המשיבה, 1, אסופת מוסמכים רפואיים בעניינו של ל'. מוחמסמכים רפואיים עולה כי ביום 14.12.29 ביצע ל' ניסיון אובדי, וזאת עקב מצוקה רגשית ברקע למעצרו כמה ימים קודם לכן והיותו תחת הליכי חקירה בתיק דן.

לא יכול להיות חולק כי חווית המעוצר הראשונית, בפרט כשמذובר במילויים נודרי עבר פלילי מכל מיין וסוג שהוא אשר מעולם לא הסתבכו עם החוק, הינה קשה, עצמותית ופערנית רבות מאופיינת בנסיבות הסתגלותיו מעצם העובדה שמדובר באזרחות חיימית להם הורגלו. זו הייתה גם התרשםוց של הרופאים אשר טיפולו ב-ל' באותה העת.

10 אלא שסבירני כי כן, בחלוף שלוש שנים וחצי ממועד חקירתה נקודת האיזון הינה שונה.
11 המצב הנפשי הקשה בו היה שרוי לעת התפוצצה הפרשה ונפתחה חקירתה בעניינו היה נכון לנקודת
12 הזמן של ראשיתה של הפרשה והתמודדו עמו עם החקירה הפלילית. מאו חלו תמורות רבות:

עד אצין כי בוגוד לחשודים אשר חוו את חווית המעדן הראשונית כטריאומטית ובהמשך הוגש
כנגדם כתוב אישום והם נאלצו להתמודד בנוסף עם עצם קיומו של הליך פלילי, הרי שבגוניינו של ל'
המצב שונה. אמנס סטטוס של עד מדינה טמון בחובו הטבות, כמו גם חובות ולחיצים אשר עלולים
ל策וך בתוצאה ממשית עדות מפלילה כנגד אחרים ופרוסום שמנו ברבים. יחד עד זאת, יש לזכור כי
חרב העמדה לדין אשר ריחפה מעיל ראשו של ל' עם פרוץ הפרשה ומשמעותו איננה קיימת עוד, ובוודאי
כי יש גם בנתון זה כדי להשילך על מצבו הנפשי או והוים.

29 חלוף הזמן המשמעותי מאז הניסיון האובדי שבייצע ל', כמו גם העובדה כי כתבי האישום בפרשה
30 הוגשו זה מכבר, העובדה כי שמותיהם של עדי מדינה נוספים בפרשא פורסמו, העובדה כי המאשימה
31 עצמה לא הסתירה את העובדה את חלוקו האקטיבי באירועים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 17-11-50380 מדינת ישראל נ' קידר ואח'

1 נשוא כתוב האישום תוך פרסום שמו המלא, והעובדה כי ל' מתגורר בחו"ל מזה מספר חדשניים מציבים
 2 אף הם קשי של ממש בדבר הצורך להותר את צו איסור פרסום על כנו במטרה להגן על ביטחונו של
 3 ל'.

4 בהחלט יתכן כי בעבר ל' כל עיסוק בפרשה, ولو הפעוט ביותר, היו קשה ומחזיר אותו אחורה לתקופה
 5 קצרה יפה בחטי, עת היה הוא בסטוס של עוצר ונקיר לחשד לביצוע עבירות פליליות חמורות. אלא
 6 שבמכלול הנסיבות שפורט ספק בעניין שמא פרסום העובדה כי ל' היה עד מדינה בתיק דן יביא
 7 בהכרת לרוגרטיה במצו ששי בה כדי להוביל לפגיעה בביטחוןינו. בהקשר זה אדגיש כי מלבד אסופת
 8 המסמכים הרפואיים לצורפה לתיק וטענינה מצבו של ל' נכון ליום 29.12.14, לא צורפה כל חוות דעת
 9 רפואית ואו פסיכיאטרית עדכנית שיש בה כדי להעיד על מצבו הנפשי של ל', בעת הנוכחות. עובדה זו
 10 מעוררת אף היא קשי להעריך את מצבו הנפשי הנוכחי של ל', בפרט ככל שהוא מושפע מההילך שבפני
 11 מהבקרה לפרסם את שמו וזהו.
 12

13 יתרה מזאת, למסמכים שהוגשו לתיק בית המשפט צורף מכתב מאת בא כוחו של ל', שבו חובה כי
 14 בעת הנוכחות ל' מסרב לעובר בדיקה רפואית עדכנית, וזאת מטעמו שלו. בנסיבות הללו ממילא קיים
 15 קשי של ממש להעריך את ההשלכות שעשויה להיות לביטול צו איסור פרסום בעניינו של ל' על
 16 מצבו הנפשי.
 17

18 מכאן כי טענת המדינה לפיה פרסום העובדה כי ל' היה עד מדינה נחוצה לצורך הגנה על ביטחונו בשל
 19 מצבו הנפשי המיעוד, וכן כי החשש שמא קיום דין צבאי בנושא עלול חיללה להביאו לבצע ניסיון
 20 או בدني נוסף, לא הוכחה בשום צורה ואופן.

21 בנוסך, אצין כי להבדיל מענינה של עדת המדינה גב' נלי דינובייצקי, לא נתענה טענה קונקרטית בדבר
 22 איומים, אלימות או חשש כלשהו לחמי העד ולא הוכחה סכנה לביטחונו של ל' מצד אדם אחר כתוצאה
 23 מפרסום שמו ועובדת היותו עד מדינה בתיק. משכך, לא מצאתי כי מתקיימת עילה לאיסור פרסום
 24 שמו של ל' לשם הגנה על ביטחונו.
 25

26 לאור האמור, בשל העובדה שלא נתענה טענה קונקרטית בדבר איומים, אלימות או חשש כלשהו לחמי
 27 העד, ואף לא חובה מפני מי בדיקות הוא חשש, כמו גם בשל העובדה כי הטענה בדבר חשש לפגיעה
 28 עצמית בעת הנוכחות לא הוכחה בשום צורה ואופן שהוא לה שמי ראייה ואך לא
 29 אינדייקציה כלשהי, לא מתקיימת עילה לאיסור פרסום העובדה כי ל' היה עד מדינה, לשם הגנה על
 30 ביטחונו.
 31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ-11-50380 מדינת ישראל נ' קידר ואה'

1 אשר לעילו הנוספת שעניינה מניית פגיעה חמורה בפרטיו של עד, אצין כי להשקפות קיים במקרה
2 דן עניין ציבורי מוגבר בפרסום כל פרט אפשרי העולה מן החלק הפלילי, לרבות שמו וזהותו של עד
3 המדינה. מדובר בפרשא פלילתית רבת חשיבות והיקף, אשר עומדת במוקד העניין הציבורי ומעורבים
4 בה שרים, חברי כנסת ואנשי ציבור בעבר ובהווה. לפיכך, סבורני כי הפרסום המתבקש רחוק מלהיות
5 רכילות גרידא, ואף לא מדובר בפרסום שם שנועד להשבע רעבון של רכילותות', אלא בוכות הציבור
6 לדעת את זהותם של כל המעורבים בפרשא.
7 במקורה דן, עסוקין بعد מדינה שהינו עובד כיבור, אשר קיבל לכואורה שוחד ממשיב 3 שהוא אדם
8 פרטי בתוקפה הרלוונטיות לכתב האישום. אין ספק כי לא בכל יום מקבל עובד כיבור מעמד של עד
9 מדינה ומוסר מידע מפליל נגד אחרים במסגרת פרשה רחבה היקף הנוגעת הן פוליטיקאים, הן
10 לעובדי ציבור והן לאנשים מהסקטור הפרטלי, באופן המעורר עניין ציבוררי רחב.
11
12 יוד� כי הוראת סעיף 6(ד) לחוק בתי המשפט קובעת כי לא די בפגיעה בפרטיו של העד כדי להביא
13 להטלת אייסור פרסום אלא נדרש כי הפגיעה תהיה " חמורה ". כאמור המשיבה 1 מתנגדת לביטול
14 אייסור הפרסום שכן לשיטתה הסתערות אמצעי התקשורות בעת ההז עלי וקיים של דין ציבוררי בעת
15 הנוכחית בעניינו, כמו גם חSHIPת זהותו, לא יאפשרו לו להעיד בסביבה שקטה ודברי יפריעו לעדתו.
16 ככלעצמי סבורני כי הפגיעה בפרטיו של עד דרך של קיומם דין ציבוררי בגין לעובדה כי נחתם עמו
17 הסכם עד מדינה, היא ככלעצמה אינה מוגעת כדי פגיעה חריפה בפרטיו, ובכל מקרה אליו בין
18 הערכיים המתנשאים נדחת פגיעה בפרטיו במובן האמור מפני עקרון פומביות הדין והעניין הציבורי
19 שבפרסום.
20 הדברים מקבלים משנה ותוקף במקרה דן, משעה שעסוקין بعد מדינה אשר העתיק את מקום מגוריו
21 ללונדון ואיינו חי עוד בארץ. בעת הנוכחית מרכזו החיים של לי הוא בחו"ל. בנסיבות הללו איןני סבורה
22 כי יש בהסתדר אייסור הפרסום כדי להשפיע על מידת פרטיו של העד משעה שהוא מתגורר בחו"ל
23 מזה חדשים אורכיים הרחוק מהוירה הציבורית והתקשורותית בישראל.
24
25 עד אצין כי החד התקשורתי שנלואה זה מכבר למקרה דן והפרסומים הרבים בכל התקשורות
26 השוניות בכל הנוגע לפרשה ולהלכו של לי בה, מציבים אף הם קושי של ממש לקבל את טענת המשיבה
27 בדבר הורותה זו אייסור הפרסום על כנו.
28 הפרשא פורסמה בהרחבה בכל כל התקשורות השונות למנ שנת 2015, עת פורסם לראשונה שעדותו
29 של לי הובילה למעצמו של המשיב 3. כך גם בהמשך עת הוגש כתב האישום נגד המשיבים 2 ו-3 והוobar
30 כי חלק מהאישומים מבוססים על עדותו של לי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 17-11-50380 מדינת ישראל נ' קידר ואח'

בנוספ', לא ניתן להתעלם מן העובדה כי כתוב האישום בתיק דן הינו גלי לכל ומצוין בו במפורש שמו של עד המדינה, חלקו בפרש והוא אף מופיע בשמו המלא בראשיות עדי התביעה בתיק.

העובדה כי המשיבה 1 בחרה שלא לחסות את שמו ל' ואת זהותו עד מטעם המדינה, ואף פירטה בכתב האישום את חלקו בביבוע העבירות, מעמידה קושי של ממש בפני טענה לפגיעה בפרטיות העד.

וז אzo, לא ניתן להתעלם מן העובדה כי בעוד שבכל תקשורת אחד פרוסט כי עד המדינה שהעד נגד סטס מסז'ינקוב רכש עבורי סמים באربع הזדמנויות שונות במקומות שונים בעולם, עם הגשת כתב האישום פרוסמה בכל תקשורת אחר דעה נוספת לפיה ל' אשר הופיע בכתבבה בשמו המלא מבלי שהזכיר כי הוא בפועל של עד מדינה) רכש סמים עבור השר. צא ולמד, העובדה כי ל' הוא זה אשר רכש סמים עבור השר פרוסמה זה מכבר אלא כאמור עד הוא נודע בתור "עד המדינה" ובפעמים אחרות הופיע שמו המלא. דומה כי די בהיקש אחד אשר יש ביכולתו של כל בר דעת לעשות כדי להשוו את זהותו של ל', אשר נשפה זה מכבר בדרכ' זו אחרת, ולהשוו את העובדה כי מדובר بعد מדינה.

במאמר מסגר אציג כי לדידי עצם חישיפת שמו של עד המדינה בתקשורת כמו שיפיק לשער לשעבר מסז'ינקוב סמים, במסגרת תפקיד ציבורי שנשא, מהויה פגעה קשה בפרטיותו של ל' והינה חמורה לא פחות מהפגיעה שעשויה להיגרם לפרטיותו בעצם פרסום העובדה כי הוא משמש עד מדינה גם בתיק דן.

МОבן כי אין בעובדה זו כשלעצמה כדי להוכיח את הסרת צו איסור הפרוסום בעניינו של ל', שכן כידוע מיידע שאינו מסוים אינו דומה למידע המקביל גושפנקא רשמי. יחד עם זאת, יש בכך כדי להקים ספק בנחיצותו של צו איסור הפרוסום בעניינו של ל' בעת הוכחתה.

מכל האמור, שוכנעת כי בסופו של יומם לא עלה בידי המשיבה 1 להוכיח כי עניינו של עד המדינה חוסה תחת אחד החיריגים לכל פומביות הדיון הקבועים בסעיף 70(ו) לחוק בתי המשפט. נראה כי במסגרת ההתנסשות בין הצורך לשמור על פרטיותו של ל' לבין עיקרונו פומביות הדיון וזכות החיבור לדעת, גובר השיקול الآخرון.

אשר על כן, צו איסור הפרוסום שנitin בעניינו של עד המדינה ל' בהחלטת כב' השופט שגיא מיום 27.11.17 מבוטל בזאת.

אני מתירה את פרסום עצם הידיעה כי בתיק דן קיים עד מדינה וכן מתירה לפרסם את שמו של עד המדינה ופרטיו זהותו.

יחד עם זאת, אני אוסרת על פרסום כל פרטי שהוא הנוגע למצוות הבלתי-/גופני-/נפשי של העד,

לרובות העובדה שבעברו ניסיונות אובדןים וכל פרטי הנוגע לניסיונות האובדןים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ-17-11-50380 מדינת ישראל נ' קידר ואח'

1 החלטה זו תיכנס לתוקף ביום 18.7.18, על מנת לאפשר זכות ערת.

2 המזכירות תשלוח העתק ההחלטה לצדים ותודה טלפונית קבלתה בידיהם.

3

4

5

6 נתנה היום, כ"ז تمוז תשע"ח, 10 ביולי 2018, בהעדר הצדדים.

7

שרית אסמייל, שופטת